

Arnhems design in

Van Barbieschoenen en ansichtkaarten tot advertenties en daadwerkelijke draagbare ontwerpen; Liza Snook, eigenaar van het Virtual Shoe Museum, heeft ze allemaal in haar bezit. Bijzondere schoenen zijn al 25 jaar haar passie. Sinds acht jaar heeft ze deze persoonlijke interesse vertaald in een professioneel online schoenenmuseum dat inmiddels meer dan 2500 schoenen van 400 designers telt: 'Het begon er eigenlijk mee dat ik voor bezoek telkens de schoenen uit dozen moest halen, al mijn foto's en ansichtkaarten moest opduiken en continu dezelfde verhalen vertelde. Ik dacht: dat moet toch efficiënter kunnen.'

Met behulp van haar partner, een webdesigner, zette Snook, van huis uit grafisch ontwerper, haar Virtual Shoe Museum op. De keuze voor een virtueel museum kwam niet alleen voort uit de praktische overweging om op een laagdrempelige manier snel van start te kunnen gaan, maar ook uit onvrede over bestaande schoenenmusea: 'Ik vond het frustrerend dat ik in bestaande schoenenmusea vaak maar drie of vier virtines te zien kreeg, hoewel ik wist dat de opslagruimtes vol moesten liggen met schatten. Ook contextinformatie en licht/ruimte condities stelden vaak teleur.'

De voordelen die een virtueel museum biedt, zitten voor Snook niet alleen in het feit dat je niet gebonden bent aan de beperkingen van een fysieke ruimte, maar ook in het feit dat je heel makkelijk verschillende perspectieven kunt creëren op één bepaald ontwerp. In haar museum biedt ze haar bezoekers bijvoorbeeld de mogelijkheid om te selecteren op designer, materiaal, type of kleur. Daardoor ontstaat er steeds een compleet ander beeld van haar collectie. Bovendien kan volgens Snook zo ook een veel rijkere collectie worden gepresenteerd: 'Het leuke aan een virtueel museum is dat het ontwerp niet eens echt hoeft te bestaan – het kan

boven: Kobi Levi

Cheerleader red, 2012

onder: Ilja Visser en René van den Berg

Hyperborea, herfst / winter 2011-2012

rechts: Anna Korshun

Grey ankleboot 2010

design collectie – Sanne van der Beek

het Virtual Shoe Museum

een tekening, foto, kunstinstallatie of video zijn. Een aantal schoenen uit mijn collectie bestaat bijvoorbeeld slechts als videoperformance of theaterstuk.'

Snook heeft een brede insteek bij het selectieproces van haar collectie: 'Ik ben een alleseter: mijn collectie omvat allei stijlen, periodes en is internationaal.' Toch heeft ze wel een heel specifieke focus: 'Ik zoek altijd naar dingen op de grens, ontwerpen die me verbazen of waar ik twee keer naar moet kijken – is dit nu een schoen of niet?'

Dit is dan ook precies wat Snook deed besluiten om Anna Korshun in haar collectie op te nemen toen zij in 2010 Arnhemse Nieuwe werd: 'Wat ik bij haar schoenen heel mooi vind is dat ze supersimpel, maar heel goed doordacht, zijn. Ze durft buiten de voetvorm te denken, waardoor bijna architecturele ontwerpen ontstaan. Het is heel spannend dat de beperkingen van de lichaamsvorm verlaten worden en ze hierdoor vrijheid creëert voor een rijkere vormtaal waardoor de grenzen van wat een schoen is – en

kan zijn – verlegd worden. Als je de ontwerpen van Anna in een museum naast een bloemen-vaas zou zien, zou je misschien niet eens denken dat het schoenen zijn.'

Korshun, die zeer vereerd is met haar plekje in het Virtual Shoe Museum, sluit zich hierbij aan: 'Tijdens mijn studietijd bij ArtEZ viel me op dat er erg veel beperkingen zijn binnen footwear design. Je zit vast aan de leestvorm, welke erg asymmetrisch en organisch is. Ook moet je veel rekening houden met draagbaarheid en comfort. Daarnaast zag ik ook dat er bijna geen innovaties binnen de productieprocessen van schoenen plaatsvinden.' Korshun heeft dan ook besloten om met haar recentelijk ontvangen startstipendium een eigen schoenenlijn op te zetten waarin de ontwikkeling van een innovatief en duurzaam productieproces centraal staat. Ze hoopt deze lijn te presenteren tijdens de komende Dutch Design Week in oktober.

Snook signaleert ook dat steeds meer jonge ontwerpers traditionele beperkingen binnen schoenontwerp juist ombuigen naar uitdagingen: 'In het begin had je alleen leren schoenen, maar door technieken zoals de 3Dprinter kun je nu allerlei nieuwe materialen gebruiken. Daardoor kun je kleine collecties maken waarin je kunt experimenteren. Het maakt veel verschil of je 140 onderdelen in elkaar moet zetten of door een slimme vouwtechniek met vilt heel simpel een slipper kunt maken.'

Aan Nederlands talent die deze uitdagingen kunnen aannemen is geen gebrek: 'Er zit ongelooflijk veel talent in Nederland dat ook steeds meer internationaal succes krijgt. Bekijk bijvoorbeeld maar eens de ontwerpen van United Nude voor Iris van Herpen of werk van de eveneens in Arnhem opgeleide Marloes ten Böhmer.' Dit komt, volgens Snook ook doordat binnen de ontwerpopleidingen de mogelijkheden tot specialisatie in schoendesign steeds groter,

en de verbindingen met de praktijk steeds beter worden: 'ArtEZ heeft bijvoorbeeld dit jaar net zijn eerste jaar Master Shoe Design achter de rug, waar ook weer mooie talenten vandaan kwamen, zoals Amber Verstegen die ik net heb toegevoegd aan mijn collectie.'

Hoe veelbelovend de talentontwikkeling in Nederland ook is, het is geen makkelijke tijd voor schoenontwerpers: 'Waar een paar jaar geleden jonge ontwerpers nog aan projectsubsidies konden komen, is dit in deze tijd niet meer het geval. En mensen die heel veel geld hebben, kopen geen schoenen van jonge ontwerpers'. Snook hoopt dan ook met haar Virtual Shoe Museum niet alleen haar passie voor schoenen over te brengen op de bezoekers, maar ook hun blik te verbreden: 'Het zou toch prachtig zijn als mensen met liefde en budget voor schoenen in plaats van Louboutin's of Prada's gewoon een Anna Korshun kopen.' X
www.virtualshoemuseum.com

boven: Iris van Herpen en
United Nude: Synesthesia ivory, 2010

onder: Liza Snook

